

Baudet, Edmond, Arthur, René, Floribert, Buitengewoon Hoogleraar Parasitologie aan de Faculteit der Diergeneeskunde te Utrecht.

(3 februari 1886 te Arnhem — 17 februari 1962 te Den Haag)

Zoon van Pierre Joseph Floribert Baudet, onderwijzer/kostschoolhouder (Brielle, 1840 – Arnhem, 1931) en Elisabeth Margaretha Kluit (geb. 1841), onderwijzeres. Gehuwd met Francina Maria Mol ('s-Gravenhage, 1887 – Bilthoven, 1962). Een zoon, Pierre Joseph Floribert, arts (Utrecht, 1914 – 's-Hertogenbosch, 1990) en een dochter, Elisabeth Hortense (Utrecht, 1917 – Corseaux, Zwitserland, 1981).

Opleiding

Na de H.B.S. te Arnhem te hebben voltooid is hij op 17 jarige leeftijd de studie voor veearts begonnen aan de toenmalige Veeartsenijschool te Utrecht. Vier jaar later, op de zeer jeugdige leeftijd van 21 jaar, studeerde hij af als veearts.

Zijn proefschrift handelde over Asporogene Milzbrandbacillen (gepubliceerd in Centralblatt für Bakteriologie etc., Originale, 60, 1911). Het was bewerkt bij Prof. Poels, directeur van de Rijksseruminrichting te Rotterdam. De promotie vond in 1911 te Bern plaats.

Loopbaan

Spoedig na zijn afstuderen kreeg hij een aanstelling als luitenant-paardenarts, welke functie hij twee jaar heeft vervuld. Daarna kreeg hij een werkkring aan het Laboratorium voor Vergelijkende Pathologie te Leiden. In 1913 werd hij benoemd tot conservator aan het Instituut voor Parasitaire- en Infectieziekten, eerst als viroloog later als parasitoloog. In 1928 ontving hij een leeropdracht voor bijzondere parasitologie. In 1930 deed hij met een beurs van de Rockefeller Foundation onderzoek aan schimmelziekten bij het 'Laboratoire de Parasitologie' (dir. Prof. Émile Brumpt) van de Medische Faculteit te Parijs. Hieruit resulteerden enkele publicaties in Franse tijdschriften. In 1932 bracht hij, weer gesponsord door de Rockefeller Foundation, een studieverlof door bij het 'Institut für Schiffs- und Tropenkrankheiten' te Hamburg. Zijn internationale oriëntatie leidde ertoe dat hij secretaris werd van de internationale commissie voor de bestrijding van parasitaire ziekten.

Op 19 juni 1939 aanvaardde hij, op een nieuw ingestelde leerstoel, het ambt van buitengewoon hoogleraar in de veterinaire parasitologie en parasitaire ziekten aan de Rijks Universiteit te Utrecht met een inaugurale rede getiteld: Over het streven naar evenwicht tusschen parasiet en gastheer.

Na de Nederlandse capitulatie was hij van 1941 tot 1944 contribuant van de NSB en stak zijn nationaal-socialistische sympathieën niet onder stoelen of banken. Daarbij vervulde hij enkele bestuursfuncties in de door de Duitse bezetter opgerichte organisaties (voorzitter van de Nederlands-Duitse Kultuurgemeenschap, sectieleider van Medisch Front, lid van de Commissie van Advies voor de 'Nederlandse Landstand'; lid van de 'opstelraad' van het Nederlandsch Dierenartsenblad) en steunde waar hij kon de maatregelen van de bezetter ten aanzien van het academisch onderwijs. In 1941 en ook in de winter 1944/45 werkte hij aan het 'Institut für Veterinärmedizinische Parasitologie und Zoologie' van de Veterinärmedizinische Fakultät te Berlijn. Na de oorlog werd hij oneervol uit zijn ambt ontslagen. Na de oorlog hij heeft nog enkele jaren bij de Gezondheidsdienst voor Dieren in Gelderland gewerkt.

Veenendaal (1962) is, in het door hem geschreven 'In memoriam', zeer lovend over zijn wetenschappelijke kwaliteiten, maar ook over zijn persoon. Merkwaardig is wel dat hij met geen woord rept over zijn oorlogsverleden. Ook zijn collegae-hoogleraren toonden deernis met zijn lot nadat hij uit hun midden verwijderd was, terwijl anderen die in soortgelijke omstandigheden waren komen te verkeren allerminst medelijden vermochten op te wekken.

Verdiensten

Hij was een van de eerste die eendenpest beschreef en het virale karakter van deze ziekte aantoonde. Ook een sterfte onder kippen in de omgeving van Scherpenzeel/Woudenberg werd door hem als hoenderpest gediagnosticeerd en het virale karakter ervan aangetoond.

Daarnaast hadden schimmelziekten, inclusief het voorkomen bij de mens als zoönose, zijn grote belangstelling.

Als parasitoloog hield hij zich voornamelijk bezig met helminthen. Van zijn hand verschenen een aantal publicaties over de percutane infectie van veulens met *Strongyloides westeri*. De effectiviteit van wormmiddelen werd in talrijke onderzoeken vastgelegd.

Daarnaast verrichtte hij onderzoek naar de bestrijding van runderhorzels met derris.

Het merendeel van zijn artikelen verschenen in het Tijdschrift voor Diergeneeskunde, maar ook in Frans- en Duitstalige tijdschriften.

Een nieuwe wormsoort bij herten, die een dodelijke bloeding in de schedelholte gaf, werd door hem in de periode van zijn werkzaamheid bij de Gezondheidsdienst voor Dieren in Gelderland beschreven.

Publikaties

De lijst voor de periode 1914-1921 in: Een eeuw veeartsenijkundig onderwijs (Utrecht, 1921), p. 163-164; en de lijst voor de periode 1921-1942 in: Publikaties en dissertaties voortgekomen uit de Veeartsenijkundige Hoogeschool, later Faculteit der Diergeneeskunde in de periode 1921-1971 (Utrecht, 1981). p. 92...120.

Biografie

C. Offringa (red.). Van Gildestein naar Uithof. Deel 2. Utrecht, 1981. P. 83, 90, 217, 334.

H. Veenendaal. In memoriam Prof. Dr. E. A. R. F. Baudet. Tijdschrift voor Diergeneeskunde, 87, 783-784, 1962

(D. Zwart)